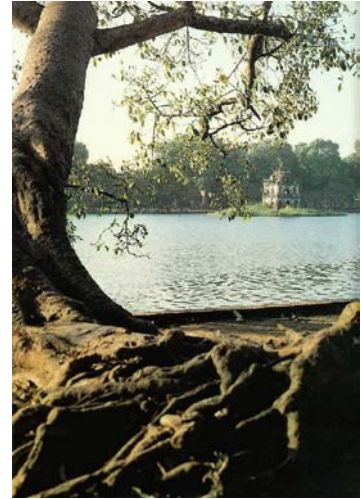

Nhân Duyên Đến Với Bạn

Tịnh Kiên

Bước chân vào phòng, tôi đến ngay bàn viết, nhìn sơ qua trên bàn, những hàng chữ đập vào mắt tôi: "Kính gửi Thầy Phước Thái, người Thầy khả kính của chúng con". A! thì ra đây là lá thư viết gửi cho Thầy, nhìn quanh không có ai, tôi tò mò lấy lên đọc:

Thưa Thầy, lần đầu tiên gặp lại Thầy sau 4 tuần lễ vắng mặt. Cũng Thầy Thiện Đại đây, nhưng bây giờ không còn là Thầy Thiện Đại nữa mà là Thầy Thích Phước Thái và mái tóc không còn nữa! Lòng chúng con thật vô cùng xúc động, buồn vui lẫn lộn! Vui cho Thầy đã đạt thành ý nguyện thanh cao, Thầy đã can đảm, đã vượt qua được những chướng duyên gia đình và tình cảm, đã dứt khoát được những sự việc thế gian để mạnh bước trên đường đạo. Buồn là từ nay, chúng con sẽ không còn được liên tục nghe Thầy giảng pháp dạy bảo nhắc nhở tu tập như đã mấy năm nay. Vì Thầy đã là đệ tử của Hòa Thượng, Thầy có rất nhiều trách nhiệm nặng nề dẫn dắt hàng Phật tử tu học giảng dạy ở nhiều nơi đang chờ đợi Thầy!

Chúng con rất vui mừng là khi mình muốn tu Phật mà lại gặp được người Thầy chỉ dạy chánh pháp đúng theo con đường giác ngộ giải thoát của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, và điều quan trọng là được Thầy chỉ dẫn dạy rõ pháp môn niệm Phật mà đã mười mấy năm nay con đã từng ôm ấp ước được gặp chân sư. Thầy đã đem những học hỏi, hiểu biết của Thầy mà dạy bảo cho chúng con rất là chân thành tỉ mỉ, dễ hiểu. Thầy đã giảng dạy những kinh Đại Thừa, chúng con hưởng được những sự giảng dạy ấy của Thầy qua kinh sách, và học hỏi nơi Thầy rất nhiều, tuy chúng con hay quên vì đã lớn tuổi. Nhiều lúc vì việc đời, chúng con có hơi giải đãi trong việc tu hành, nhưng mỗi khi nhớ đến Thầy là chúng con giật mình trở lại ngay con đường chánh đạo của mình, tức tinh tấn nhiếp tâm niệm Phật và tu sửa thân tâm.

Thưa Thầy, ngày đầu tiên ấy gặp lại Thầy tại lớp học, con muốn nói rất nhiều với Thầy những lời con muốn nói, như anh Thiện Đức vậy, nhưng con rất vụng về không có được những ngôn từ lưu loát để

diễn đạt những ý nghĩ của con, nên hôm nay con mượn giấy viết này để nói lên những cảm tình, nghĩa thầy trò của chúng con đối với Thầy. Từ nay trên đường đạo, con kính chúc Thầy thân tâm thanh tịnh an lạc, đầy đủ sức khỏe nghị lực, và tiến thẳng trên bước đường giải thoát.

Kính bút.

Thơ viết chưa ký tên, nghe tiếng động, tôi lật đật để thơ xuống bàn. Không còn kịp nữa! Chị Dung bước vào phòng bắt gặp tôi đã đọc lên thơ của chị. Tôi sượng sùng mắc cổ, thật là mất lịch sự khi mình đến chơi nhà bạn mà lại còn đọc lên thơ của bạn viết. Tôi đang lúng túng chưa kịp xin lỗi, chị Dung tươi cười bảo:

- "Không sao đâu, chị cứ đọc, tôi viết gửi cho Thầy đó, chị cũng biết mà, nhiều lúc muốn nói chuyện với ai mà không biết cách ăn nói nên dễ làm cho người khác buồn giận hiểu lầm mình lắm! Không nói được thì mình viết, thơ này coi như thay cho lời nói vào ngày đầu tiên